

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

ELŐFIZETÉSI ÁR:		Felelős szerkesztő:	Kiadótulajdonos:	HIRDETÉSEKET
Egész évre . . . 12 kor.	Negyedévre . . . 3 kor.	dr. BALOGHY ERNŐ.	BITTERMANN NÁNDOR.	és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal vesz fel.
Félévre . . . 6 kor.	Egyes szám ára 20 fillér.			MEGJELEN MINDEN KEDDEN ÉS PÉNTEKEN.

A szinpad és a közönség.

Zombor, 1902. november 13.

© Néhány évvel ezelőtt óriási feltűnést keltett úgy az irodalmi körökben, valamint a társadalmiban, két magyar vidéki városnak abbéli határozata, hogy a nálunk meghonosodni készülő francia cocotte irodalommal szemben állást foglalnak el és azt a színházi cenzura behozatalával már első csirájában elfojtják. Nagy és erős harc indult meg, a mely heteken át tartott, az eredménye pedig az lett, hogy a párisi éjféli boulevard alakok, a külvárosi gaminok, grisettek valamennyien egytől-egyig szépen bevonultak hozzánk. A cenzura, a mely előttünk — hiszen volt okunk rá, — mindig gyűlöletes volt, most az egyszer saját kárunkra fényesen elbukott és azóta „Osztrigás Mici“ összes öltözetlen és mosdatlan száju társnőivel ott kacérkodik a magyar szinpadokon, fittyet hányva erkölcsnek, jóízlésnek — neveti a mi nemzeti büszkeségünket, történelmünket, tradíciókat. Rövidre fogott szoknyával jobban hódít, mint bármely nagy hangu nemzeti eszme.

Ez nem nagyítás; ez a pusztaság, az elszomorító valóság s vetőt kiáltani senki sem merészel — mert kinevetik. Ennyire jutottunk a magyar irodalomban, sőt még magasabba is lépünk majd, mert a fiatal írói nemzedék valóságos fanatizmussal fordítja le derüire-borura a café chantanok morál darabjait és eszeveszett igyekezettel iparkodik bennünket összekapcsolni az ugynevezett „művelt nyugattal.“

Etikailag helytelen dolog a cenzura, de ez esetben dacára a multbani gyűlöletes működésének, nagyon helyes intézmény és pedig akkor, ha általa saját énünket, a nemzet nyelvi nagyságát kell sajna megvédelmeznünk.

A külföldön a színházi kozmopolitizmusnak bizonyos mértékben meg van a maga jogosultsága, de nálunk még a legcsekélyebben sem, mert mi csak egyedül álló, saját erőnkre támaszkodó nemzet vagyunk, a hol a szinpadnak nemes missiója van, a nemzeti nyelv, a nemzeti érzés ápolása és nagygyá tétele.

Mi a színházban nemcsak mulatni — sőt szomorkodni és ezáltal tanulni,

nemesedni akarunk, de mindenkor az internationalizmus kizárásával.

De jól van, vessük el a cenzurát még gondolatban is, hiszen az ugyanis csak a szegény igazgatóknak ártana, pedig ők azt meg nem érdemlik, — helyette legyünk mi, önmagunknak cenzorai és akkor minden meg fog változni.

És különös az, hogy a trágárság bevonulása színházainkba a mi francia lelkesedésünknek tudható be minden tekintetben. Évszázadok óta még az ellenségeskedés ideje alatt is, meg volt bennünk a „gloire“ nemzet iránti lelkesedés, pedig az a nép még a kis ujját sem mozgatta meg értünk, sőt még ma is „Antrichien“-nek nevez bennünket.

Imádtuk mindenkor a nyelvüket, az irodalmukat, a szokásaikat, át is gyurtuk mindazokat és lettünk ezáltal a komoly nemzetek előtt olyan ország, a mely csak „érdekes“, a melyet mosolygó arccal kell megbámulni, mint Gulliver a mi fajtánkat.

Budapest ma nem magyar város. Nyelv és hazafiság dolgában magyar,

A BÁCSKA tárcája.

Krisztus csúfoló.

Az égi mezőkön fent fénylik a hold.
Büvös sugara megfesti a tájat.
Az egész róna alszik, mint a ki holt,
Bús pitypalattyszó elvéve ha támad.
Az ég a földre nyugodalmat hullat,
Am hangos a csárda, bent úrfi mulat.
Bögő, hegedű szól, foly a durva beszéd.
— Lány is jön elő, egy végig utalat. —
Az úrfi ami volt, megivá az eszét,
Arcán, szemében sunynog a vadállat.
Bankót szed elő — úgy lesi valahány —
„Nem ütök a jogászt agyon“ azt hiszed te cigány!
Brácsa, klarinét küzd, pokoli a zöreje.
Citrázza a primás a dal futamit.
Az úrfi ajkán kél otromba röhej,
Feláll s mutatja, hogy gondolt valamit.
Jertek no nekem muzsikálni oda
Kinek hegedű nem szólt de soha.
Elbúvik a hold fellegtakaróba.
Alvó tanya fölött úr lesz a setét.

Meg is botlanak egy kőbe, karóba,
Moraj futja meg fent az ég kebelét.
A tanya lábában lent ott a kereszt.
Az úrfi terve oda visz egyenest.

Immár a vihar szárnyára eresztve.
Arcuk vágja, sebzi a tüske, gaz.
De az úrfi rikkant s kiált a keresztre:
„Mulass hát velünk no, te Szent, te Igaz!
Néked muzsikálnak“ — vigyorog a bitang —
Am a hegedűből nem jön ki a hang.

Húzd rá te more! — az úrfi riadoz
Elveszted a pénzt, nosza, rajta!
De meredt az újj, meg a húr szakadoz.
Reszket a banda, van a bajba:
A keresztre itt az úrfi tenyere.
Mozdulj no, veltünk mulatni gyere!

Dörren az ég; lent ropog az anyaföld.
Csavarja a fákát az orkán.
Csattog a villám, mindent fénynyel betölt,
Elhal a szó az úrfi torkán.
Látja s haja az égre mered föl,
Hogy leszál a Szent a keresztéről.

Úrfi s a banda nyargal az éjben.
Az elemek mind szárnyra kelnek.

Mormol a földben valami mélyen,
A jegenyefák énekelnek.
Futnak, a zápor mossa a hátuk,
Nyomukban a Szent megy utánuk.

Surran az éj, bogy messzire szálljon.
Kékszemű reggel ébredőre.
Vidám verőfény csókja a tájon.
Mosolyog isten a mezőre.
Túl a tanyán a rézalji árok,
Benne az éji viz leszivarog.

Körtülte nép stürg; szó szóra indul:
Felséges isten, jaj kicsoda!?
Viz se volt benne, mégis belé fült,
Mutogatnak rá — tiszta csoda!
Arcára fordulva benn egy idegen.
Nézik: s im az úrfi holtan, hidegen.

Kajabusz.

Kiábrándulás. *)

Irta: Türr Antal.

Az ecesgi kastély messze kimagaslott
az orgonabokrok közül. Fényes, nagy ablakait
kora reggel rózsaszínre festette a hajnali nap-

*) Megjelent az „Új Idők“ folyó évi 36. számában is.

de erkölcs és észjárás dolgában idegen. Megérzik rajta, hogy mesterségesen fejlesztették, idegen elemek összeolvasztásával. Nem nőtt ki magától a nemzet testéből, mely a nagy dunai rónát lakja. A főváros könnyűvérű ideges, léha és ezért a vidék nem értheti meg. A külföld a fővárosban egy keleti érdekességet lát csak, a vidék pedig hamis képet, ha a fővárosra tekintve, fogalmat akar nyerni a nyugati kulturáról.

És ez mind az idegen nemzetek szolgálai utánzásából ered — szégyenétül az egész országnak.

Ebből az átkos, utánzási ösztönből született a magyar Vaudville, de csak annyiban, amennyiben a szép, a zengzetes magyar nyelvet cégérül dobták oda a francia trágárságnak, a francia szellemességnek, melynek alapja a kétes erkölcs. A főváros, — legyen örök büszkesége — az volt az uttörő s bármint igyekezett is, a két derék város gátat emelni a romlott iránnyal szemben, az eszme elbukott és a frivolitás lármás diadallal foglalta el a haza összes színházait.

És azóta megváltozott a színház. Hamis lett a játéka, muzsikája — de hamis lett a népe is. Nem az a publikum tölti meg többé a színházakat, amely régen együtt kesergett Bánkkal, együtt dühöngött Peturral, együtt duhajkodott Göndör Sándorral, nevetett Liliomfival, égett Romeóval, óh nem, hanem az a publikum, amely se nevetni, se szomorkodni nem tud már, csak minél többet akar látni és minél többet akar hallani.

Az a léha, kéjenc közönség az, amely mindabban gyönyörködik, ami visszataszítóan meztelen és undokul trágár. Ez ma az ugynevezett színházi

élvezet. Az a kép, amely a kivilágított színházakban egy ugynevezett francia bohózat alkalmával élénk tárul, az a mai romlott társadalom leghűbb kifejezője, melynek valóságát szomorúan bizonyítja ismét az a másik kép, amely visszariasztóan üres, a magyar nemzeti, vagy klasszikus darabok előadása alkalmával. Annak a társadalomnak képe ez, mely neveti a mélyebb érzést, a nőt nem tiszteli többé, a magyar Nagyszony fogalmát számúzi és lelkesedik mindazért, ami idegen, különösen ma angol, holnap francia.

A nője ugyanilyen, mindent látta, amit az álszemérem korlátai között csak láttathat, a frivol vágyaknak pedig szabad utat enged, utánozva ismét az idegent, a zsurok flirtjének leple alatt.

Az előtt is elfogadták a kétértelműséget az elmésség kedvéért, ma azonban számúzták az elmésséget, a kétértelműséget pedig megkövetelik. És mindezt első sorban a szinpadnak köszönhetjük. Lavedan ur és a hozzá hasonlók, elűzték tőlünk Katonát, Szigligetit, Shakespeare-t és megteremtették nálunk a haladást; nem válogatva az eszközökben.

A mostani francia darabok a szó szoros értelemben utálatosak. Nem a szeretetreméltó gall, életkedv és bohemitás csapong azokban, hanem a beteges romlottság. A szinpadai hősök nem emberek, hanem csontvázak, melyeket szerzőjük megfosztott eleven husuktól és meleg véruktól. Csak idegeik vannak még, beteg idegeik, melyek örökös csiklandozásra áhitoznak. És a förtelmes hajsza az ideginger után, adja meg a darab cselekményét.

Ez a pár szó temetést jelent egy magyar szerzőre nézve — de feltámadást az idegenre, akitől ilyent követelünk.

De ennek nem lehet így tovább tartania. Kinai falat kell emelni a veszedelemmel szemben és irtani tüzzel-vassal, ha már itt van. És ez nekünk, a vidéknek a kötelessége. Hagyjuk ez esetben a fővárost egymagára, hiszen annak társadalma ugyanis csak neveti ami lelkesedésünket a nagyobb eszmék iránt és kicsinyelve nézeteinket, tiltakozásunkat — naivnak nevez. Ne hizelegjünk önmagunknak ama csalfa képpel, aminőt a főváros mutat. Sorvasztó ott a betegség, romlott ott minden, — előbb-utóbb ugyanis csak mi leszünk a mentő horgony. Sőt ellenkezőleg védekezünk minden ragály ellen, hogy a válság pillanatában erős karokkal menthessük a megmenthetőt, hiszen ez legszentebb kötelességünk.

Ne fogadjuk el a pesti szokásokat és kiváltképen ne vegyünk magunkra olyan allűröket, amik fölött ők mosolyoghatnak.

Foglaljunk állást a frivolitással szemben úgy, hogy a mint mondtam, legyünk önmagunk cenzorai.

Nálunk jelenleg működik a színház, még eddig nincsen semminemű kifogás, sőt minden oldalról csak elismerés, de az óvatosság mindig jó dolog s ezért ajánlatos arról meg nem feledkezni. A trágárság a legszerényebb címek alatt kerül forgalomba onnan felülről, a színügyi bizottságnak tehát a legnagyobb leleményességgel kell eljárni, ha a külső burkot le akarja hámozni, hogy a magot megtalálhassa. Itt jut szerep az irodalmi férfinak is — a kritikusknak. Tudása és tapasztalata predestinálja ezen állásra, ezért ne elégedjen meg az előadók pusztá birálataival, hiszen azok hibáit a közönség ugyanis észreveszi, hanem dol-

sugár, estenden meg bíbor palástba öltözött az egész ház, melynek vörösréz kupoláin tündértáncot jártak a bucsuzó nap elhaló sugarai.

Valami paradicsomi szépség ömlött el az egész kastélyon, meg a körülötte elterülő uri nagy parkon. Pezsgő élet járta ott mindig, de különösen zajos volt a kastély, ha a nagy napra készültek: mikor a ház urasszonyának, Tarjáni Katinka asszonynak a születésnapját megülették.

Ilyenkor az udvarház alig győzte befogadni a sok fényes fogatot, a kastély meg úgy zsongott a szép asszonyok, szép leányok vidám esiesergésétől, mint a tömött méhkaptár.

Az öreg Szöllösi bátyánk futtatott be utoljára a paripáival a ház udvarára. Sajnálta a lovait, hát lassabban hajtattott. De minek is sietett volna, mikor a fiatal feleségét már ugyanis magával vitte a keresztfia: a daliás Salgó Vili.

— Megkéstél öreg — mondta Tarjáni nevetve, aztán kissé esipősen hozzátette: a feleséged már egy órával előbb beröpült Salgó Vili kocsiján.

Nyílt titok volt ugyanis az egész vármegyében, hogy Salgó Vili bolondul a vidám, szép asszony után. És titok sem volt, mert mindenki tudta, látta, hogy Salgó Vili esinos legény, könnyűvérű, igazi gavallér, aki minden léhasága mellett is forrón tudott szeretni. És haragudtak rá a szép asszonyok, hogy nem utánuk törte magát, a férfiak irigyelték, szégyény Szöllösi bácsit pedig „lesajnálták.“

Az igazi születésnap lakoma, mely rendszeren belenyult a másnapi hajnalba, ugyanis csak estefelé kezdődött, ráérték hát a vendégek egy kicsit szórakozni. Elszéledtek a vizontlátásig. Egyrésze, lányok, asszonyok, a gyönyörű park bünszoyos utait taposta hangos lármával, egyrésze meg a közeli erdőt járta, nemes vadra vadászva.

A fúrge Szöllösiné is odaszegődött a vadásztársasághoz. Fölébredt benne a vadász-szenvedély. Bizonyosan tudta, hogy miért. Főlkapta a házigazda könnyű puskáját és vezette jókedvvel a társaságot. Salgó Vili mindenütt a nyomában volt, vigyázott az asszonyra, mint a szemefényére.

Persze, hogy az öreg Szöllösit is magukkal vonszolták, akárhogy huzakodott is,

mert hát a szép asszonyt mégis csak őrizni kellett, nehogy valami veszedelem érje.

Az erdő komoly esőndjét fölverte a hangos „hajrá“ . . . mindjobban és jobban hatoltak be az erdő mélyébe, mely szivéből ontotta az illatos balzsamot. Szinte fojtott a nehéz illat. Csak a száraz galyak ropogása árulta el, hogy a sűrűségben hol, merre botorkál egy vadász és lesi, hogy nem kerül-e nemesebb vad a puskacsővé elé.

Salgó Vili, meg a szép asszony már egészen eltűntek a vad rengetegben. Mentek előre, mindig csak előre. Szöllösi bácsi ellenben megúván a fárasztó botorkálást a sűrű bokrok között, fogta magát és szépen lepihent egy magános bokor aljába, ahonnan szép kilátás nyílt a közeli sziklahasadékra.

— Ha akad vad, itt is a puskacsővé elé kerül — gondolta magában a vén vadász — minek fáradjon hát tovább?

Salgó Vili, meg a szép asszony ezalatt már fönt voltak a magas sziklahasadékon, a forrás szivénél és merítették az úde, friss vízből . . . Talán hogy az égő szomjukat mégis valahogy lecsillapítsák?

Egyszerre csak nagy zajjal egy fiatal

gozzon előre, világosítsa fel közönségünket az ismeretlen darabok eszméi felől, már előre is szolgáljon felvilágosítással tanulmányai alapján a szinügyi bizottságnak. Mert ha van hatalom, a mely tönkre teheti a selejtes műveket, ugy e hatalom a kritikus kezében van és ezért ajánlatos volna, hogy ő is tagja lenne a szinügyi bizottságnak.

És végül legyünk mi önmagunknak bírálói. Ne töljük saját bűneinket az igazgatóra, ő tapasztalt irodalmi ember, a ki megvetéssel dobna félre az ugynevezett „ujdonságokat“ (nem értve azokra, a melyek méltók az előadásra) de végre is neki élni kell és töméntelen pénzt elfizetni, a mit a mi hibánk folytán „ujdonságokból“ kell beszereznie. Ahelyett pedig, hogy leányainknak alkalmat adjunk oly dolgok felett való töprenkedésekre, a melyről még tudnia sem szabad azzal, hogy a legfrivolabb darabokra elvisszük — tanítsuk meg őket Sudermannra, Ibsenre, tanítsuk meg lelkesedni a nagy magyar eszmék iránt Katona, Madách, Herczeg műveiben — akkor nem fogják elfeledni a pirulást, lesznek magyar anyákká, valódi nagyasszonyokká, nem pedig zsurozó, flirtelő secessziós fél asszonyokká.

Ne utánozzuk a pesti szokásokat azzal, hogy hányi-veti módon beszélgetünk a remek művek leghatásosabb jeleneteiben — ezzel nem az elegantiát, hanem a tudatlanságot áruljuk el, még ha páholyban ülünk is, ne zavarjuk késői jövetelünkkel az előadást, az ilyen dolgok bennünket egy cseppet sem fognak emelni. Legyünk büszkék, hogy egészséges vidékiek vagyunk, a kik lelkesedni tudunk nyelvünkért, hazánkért, de tiltakozni is tudunk minden hely-

vadkan csörtetett elő a bokrokból és egyenesen az öreg Szöllősinek tartott. Az öreg fölkapta a fegyverét, rásütötte mind a két esővét, de elhibázta. Reszketett a keze. Csak a bőrét horzsolta meg a fenevadnak.

A feldühödött vadkan nekirontott a tehetetlen vadásznak és hosszú agyaraival végighasította a combját.

Salgói, ki a kopár szikláról jól látta a szörnyű viaskodást, hirtelen az arcához emelte a puskáját, rádúplázott — és nem hibázta el. A keze nem reszketett.

Mind a két golyója jól talált.

A következő pillanatban egy metsző sikoly hallatszott és a vadkannak és a vén vadásznak kiszökkenő meleg vére festette be pirosra a zizegő avart...

A szép asszony és a deli vadász egymásra tekintettek...

És a szép asszony rózsaszínű arca egyszerre halotthalavány lett. Nagy, fekete bürsönyös szemének a perzselő tüze megtörött, s a szive, mely csak az imént a kedvese keblén dobogott, most — örökre elfordult tőle.

Könnyelmű volt, de még nem bűnös...

telen ellen, jöjjön az mindjárt magyar kézből is!

És ha ezt szívvel-lélekkel meg tesszük, akkor nem fog itt virulni az az idegen pipacs, meg fog szünni a secesszió az az eszeveszett ostobaság, de lesz helyette tiszta magyar levegő, melyben minden szép, minden nemes buján fog rügyeket hajtani s majdan érett, egészséges gyümölcsökkel kedveskedni.

De félek, hogy ez is muló kiáltás volt a hangtalan, távoli pusztaságban.

A közigazgatás reformja.

Zombor, 1902. november 13.

Ujév napján megszűnnek a vármegyei pénztárak, gyámpénztárak és számvevőségek. A vármegyei és gyámpénztárak kezelését az állampénztárak, az adóhivatalok veszik át. Az ellenőrzést és számvitelt, valamint a közigazgatási hatóságok részére a számvevő szakszerű segédszolgálatot újévtől kezdve a pénzügyi igazgatóság mellé rendelt számvevőségek teljesítik.

Ezt az igen jelentékeny közigazgatási rendszerváltozást Széll Kálmán miniszterelnök, mint belügyminiszter a napokban közzétett terjedelmes és részletes végrehajtási rendeleteivel a legnagyobb pontossággal és szaktudással kidolgozott utasításainak a vármegyékhez való megküldésével tényleg életbe lépteti. Néhány héttel ezelőtt már a belügyminiszter körrendelet útján utasította a vármegyéket, hogy idejekorán készüljenek el a vármegyei és gyámpénztárak átadása körüli teendőikkel, hogy a pénzek és értékek tényleges átadása az állam közegeinek, minden nehézség és késedelem nélkül, megtörténhessék.

A megyei pénztárak ezen államosításának nemcsak mélyreható gyakorlati, de igen fontos politikai jelentősége is van. Ezzel a részleges államosítással Széll Kálmán miniszterelnök, mint belügyminiszter egyszersmind utmutatást ad a közigazgatás általános államosításának helyes irányára, mert ezt a részleges államosítást lehetetlen, hogy mindenki megnyugvással, megelégedéssel ne fogadja. Ez az államosítás a vármegye önkormányzati jogának legcsekélyebb sérelme nélkül fog megvalósulni.

A vármegye tulajdon és szabad rendelkezési joga a pénzeihez ezután is az egész vonalon teljes épségben marad. Az állam csupán a vagyongekezeléssel és a szakszerű ellenőrzéssel járó munkát és a pénztárkezeléssel járó felelősséget veszi át. Az állam tehát a vármegyét felszabadítja egy nyugós munkától, melyet igen sok vármegye már

kellő szakerő hiányában sem tud kielégítőleg elvégezni.

Mert ma már a pénztári kezelés és ellenőrzés egy nagy és kifejlődött szaktudomány, a közvagyon kezelésének és gyümölcsöztetésének tudománya lett. Mig ellenben, ettől elmaradva, a 65 vármegyében a mai napig hatvanötfeleképen kezelték ugy a vármegyei, mint a gyámpénztárt. Ez a rendszer megnehezítette a központi kormány felügyeleti jogának gyakorlását is, amennyiben a miniszteri vizsgálatokat minden egyes vármegyében más-más módszerek mellett kellett megejteni. Széll Kálmán ezen ujítása most az egész országra kiterjedőleg egyöntetűséget és szabatságot honosít meg a közpénzek kezelése körül. Ezzel az eljárás a kiutalványozás és befizetések körül roppant mértékben egyszerűsítettik. Mert jól iskolázott, alkalmas állami közegek teljesítik a vármegyék közvagyonának kezelését. Ez a szakképzettség már egymagában biztosítja a rendet és a biztonságot. A vármegye hatósága pedig az őt ezután megillető, sőt fokozódó felügyeleti és ellenőrzési jogot, mivel a pénzkezeléssel többé nem lesz elfoglalva, még komolyabb eredménnyel gyakorolhatja, mint eddig. Ez különösen kívánatos a kis- és nagyközségek vagyongekezelésére nézve, mely valóban már tűrhetetlen lett sok helyütt. Hisz köz tudomásu tény, hogy vármegyénk 78 községében 30—40 évek, sőt még a Bach-korszakba visszamenő gyámpénztári hiányokat kellett utólag pótolni a községek újabb pénzbeli áldozataival és vagyoni erőfeszítésével.

A vármegyei, a gyámpénztári és községi sikkasztások szomorú hirre vergődött romantikájának 1903. évi január elsejével azonban örökre vége szakad Magyarországon. A vármegyék és községek többé nem lesznek terhelve pótdókkal a sikkasztó pénztárnokok miatt, hanem még a gyámpénztári tartalék-alapot is közigazgatási és emberbaráti célokra fordíthatják, mert az állami pénztárkezelés folytán a vármegyét és községeket többé károsodás nem érheti. Széll Kálmán emberszerető, nemes szívére vall, midőn most felhívja a megyéket, hogy a gyámpénztári tartalék-alapból, melyből eddig a könnyelmű pénzkezelők urhatnamságának, mulatozásának, tékozlásának árát fizették meg, ezután a közsegélyre szoruló hét éven felüli gyermekek részére segélyalapot létesítsenek. Mily nemes célt fog szolgálni tehát ez a tartalék-alap, melyhez eddig a legszomorubb emlékek tapadtak. Ekként a megyei pénztárak államosításával nemcsak a közigazgatás javításának, de a humanizmus és közérkölc

emelésének nagy érdekeit is egyformán szolgálják.

A kötetekre menő, nagy terjedelmű utasításokban mintegy vörös fonálként vonul végig a belügyminiszternek az a vezérelve, hogy a vármegye önkormányzata teljes sértetlen állapotban megmaradjon, sőt ezen önkormányzat gyakorlásához minél több erőt és eszközt nyerjen a vármegye. Ezen alapelvből kifolyólag a vármegye az új törvény által azt a kedvezményt nyeri, hogy az alispán ezentúl a vármegyei költségvetés és utadóalap költségvetésében megállapított összeg erejéig korlátlanul utalványozhat és a megye területén levő összes adóhivatalok tartoznak azonnal fizetni az alispán utalványára, tekintet nélkül arra, hogy befolyt-e már a fedezet. Ez az intézkedés nagyban elősegíti a közigazgatás zavartalan menetét. De viszont az új törvénynek azon intézkedése, hogy az alispán csak a költségvetés összegének erejéig utalványozhat, kitűnő eszköz lesz a megye kezében arra, hogy az önkormányzat évi költségvetésének reálitását biztosítsa és rákényszerítse a saját tisztviselőit, hogy első sorban legalább ezek respektálják a vármegye határozatait, melyekben bizony eddig sokszor könnyen túltették magukat, remélve, hogy a tulkiadásokat a vármegye utólag ugyanis engedélyezni fogja. Ezután a megyei költségvetésnek ezen tullepése egyszerűen ki van zárva. Az állampénztár ezután szigorúan a törvényhatósági bizottság költségvetés megállapításához tartja magát. Ekként az állampénztár az önkormányzati jog érvényesülését a leghathatósabbban elősegíti.

Hasonlóképpen megerősítetik a vármegye önkormányzatának jogköre az árvapénzek elhelyezése és gyümölcsötetése tekintetében. A vármegye lesz hivatalosan is meghatározni a gyámpénztári kezelési rendszert, a gyámpénztári tőkékkel magánosoknak jelzálogi biztosíték mellett adható kölcsön kamatlábát, a törlesztés idejét, a kölcsön nagyságát, a becslési eljárást, a tartalékalap kvótáját stb. Ebből is láthatjuk, hogy az állampénztár tulajdonképpen csak bankárja, takarékpénztára lesz a vármegyének, a hol gyümölcsözőleg és pedig az állami legfőbb garancia mellett helyezi el pénzét és oda utasítja hitelezőit és adósaikat fizetés végett. Ez a rendszerváltozás pedig főként a feleknek szolgál könnyebbségre, mivel minden adóhivatalnál teljesíthető a fizetés az egész megye területén. Valószínűleg a pénzforgalom szaporodásával, később minden járás székhelyén lesz egy-egy adóhivatal a közönség nagy kényelmére. Legfőbb nyeresége lesz pedig az új törvényből az országnak a

rend és biztonság a közpénzek kezelése körül.

A jó példa.

— Egy főszolgabíró buzdítása. —

A ferde és fölületes nevelésen épült álműveltség terjedésével, mind nagyobb és szélesebb tért hódít a vallástalanság és az ezen épülő, fejlődő erkölcsi romlottság is.

Manapság a magukat műveltnek, intelligensnek, felvilágosodottnak képzelő és ezt hangosan hirdető félműveltek azt lenézik, a ki vallásos, azt kicsinylőleg bírálják, a ki templomba jár és gunyosan megmosolyogják azt, a ki becsületet, kötelességet ismer és követel „fehéren fekete“ nélkül is egyszerű szóra, kézadásra.

Ilyen felfogással, eme önös nézetük hangoztatásával akarnak feltűnni ezek a félműveltek és — sajna! — számos gyengébb és korlátozottabb elméjű ember követi megmételvező, káros példájukat.

Azóta meglegedetlen a magyar, azóta boldogtalan és panaszszerű teljes ez a nép, a mióta elfordul az Istentől, a mióta elkertli a megnyugvást, a lelki enyhülést adó templomot.

Azok, a kik valamit is törődnek a nép sorsával, a kik foglalkoznak saját jószándékukból a nép jövőjével: azok ráismertek arra a pusztító féregre, a mely a vallástalanság címe alatt öli ki az emberekből a felebaráti szeretetet, az előjárók és föllebbvalók iránti tiszteletet, a szülők és öregek iránt való megbecsülést; — és helyébe lerakják a szívekbe a meglegedetlenséget, a rombolni vágyást, a keserű irigységet, gyűlölséget és mint legnagyobb bajt: a munkátalanságot.

Igen a munkátalanság, a dologkerülés forrása minden bűnnek, a mely a társadalom egyes tagjait vészes mélységbe sodorja. Már a szentírás szavai szerint is: „a ki nem dolgozik, az ne is egyék“. És hányan kertül a munkát, de azért igényeik nagyok.

A könnyű szerrel való boldogulás ássa alá az erkölcsöket, ha nincs az emberi szívben ama vallásos érzet, a mely őt a jóra sarkalja.

Ha boldogítani akarjuk a népet, vezessük őt vissza az Istenhez! Öntstük lelkükbe a vallásosságot és ez minden ferdeséget kiöl a lelkéből!

A vallásosságra azonban csak a jó példa vezetheti a gyenge, vezetésre szoruló néptömeget.

Örömmel ismerjük el, hogy ezt immár belátják a vezető egyéniségek is.

Nem régen olvastuk, hogy Csanád megye alispánja elrendelte megyeszerte, hogy minden hivatal vasárnapon és ünnepnapon az ünnepélyes nagy mise alatt zárva legyen és minden elüljáró és községi tisztviselő a templomba menjen, jó példát adandó a közlakosságnak.

Még nagyobb örömmel regisztráljuk amaényt, hogy dr. Balaton Gyula, az óbecsei járás agilis és jóhírű főszolgabírája átiratot intézett járása minden községének elüljáróságához, a melyben — hivatkozva a jó példa nagy horderejére és messze jövőbe kiható jelentőségére — arra buzdítja őket, hogy vasárnaponként, de különösen minden nagyobb egyházi és hazafias ünnep alkalmával testületileg, ünnepi díszben jelenjenek meg minden felekezet templomában, hogy így mintául szolgáljanak annak a népnek,

a mely az ő vezetőségükre, gondozásukra van bízva.

Lehetetlen, hogy át ne érezzük eme főbírói buzdítás intencióját és meg vagyunk győződve arról, hogy ha minden elüljáróság követi e buzdítást, úgy annak hasznos gyümölcsei el nem maradhatnak.

A jó példa áthat a népre, az álszeméremből távolmaradtak elmennék a templomba a községi vezérek után és ott nem egynek háborgó lelke megnyugszik, az élet küzdelemteljes vihara kissé lecsendesül, mert a magabaszállás, a szent beszédekből ballott igék szívét megneemesítik és a jóra serkentik. Hallani fogja ott a munka, a szorgalom és takarékoság dicséretét, a becsületes gondolkodás, az erkölcsös élet méltatását és a hiúság, a külső pompa kárhözvont voltát.

Hány családba térne vissza a boldogság, a meglegedés, ha a kenyérkereső apa a korcsma, a bűzös pálinkás-bolt helyett az istenházába menne és az így megtakarított pénzecskeje mellett új lelki erőt, vigaszt is hozna magával haza a további küzdelemre?!

Hány gyermek jövője lenne boldogabb, ha az édes anya a piperészkedés és tracscolás helyett a templomba menne, onnan haza hozná a szelid igéket és beplántálná azokat gyermekei szívébe. Már korán rászoktatná őket a takarékoságra, mások megbecsülésére, a hiúság ördöge által sugalt pompa és tetszésvágy megvetésére?!

A nép vallásosságának emelése a legbiztosabb fegyver a társadalom belbékéjének biztosítására, a meglegedettség és ember-szeretet győzelmére; ezért helyeseljük mi azt, a mikor egy járás feje a templomba járásra buzdít és ő maga is jó példával jár elől.

Legyen mennél több követője ennek a jó és szép példának.

Fárbás József.

Színház.

Három többé kevésbé silány előadás után végre egy a kényesebb izlést és a magasabb igényeket is kielégítő előadás, s talán hozzátehetjük: annyi irodalmi fattyubajtás buja érzékiséggel telített levegője után végre egy tisztességes, s tetejébe magyar műnek üdítő és egészséges atmoszférája. Herczeg Ferencnek hétfőn színrehozott darabja „**A három testőr**“ valóban kitűnő példa arra, hogy a francia és a francia mintára szabott alakoskodások, a folytonos átöltözések s a többnyire önkényesen és a valószínűség rovására kiesztelt és beleszórt félreértések, továbbá a szemérmes sértő élcek és a trágár szójátékok épenséggel nem nélkülözhetetlen kellékei a bohózatnak.

A közreműködők közül első helyen ezuttal a többszörösen gáncsolt Somlayt kell felemlitenünk, ki mint Rátky lapszerkesztő teljesen elemében volt és természetesen, friss és a különböző helyzeteknek megfelelően változatos játékaival mindvégig lekötötte a közönség figyelmét. Csak arra intjük a legnagyobb komolysággal és teljes jóakarattal, hogy a szereppel összefüggésben nem álló, tisztán személyi vonatkozású megjegyzésektől és sértő kifakadásoktól jövőre feltétlenül tartózkodjék. Ágotai ugyyszólván föltűnő önmagát és sok ügyességgel színezte és domborította ki a parvenu Polacsek borkereskedő fenhéjázó modorát és a magára erőszakolt komikus hősködésből minduntalan kikandi-

káló gyáva megbunyászkodást. A kisebb szerepekben főleg Gabányi (Kosniczky) és Mezei (Latorka) remekelt, de mellettük Csáky (Hortovay) és Bérczy (Rigó) sikertült alakítása is érvényesült.

A nők sorában Kondrát Ilonát (Liza) illeti meg a feltétlen elismerés pálmája értelmes, lebilincselően kedves, finoman árnyékolt és kifejező játékaért. A megbetegedett Kresz Irma helyébe „beugrott” Bozóky Boriska Rózáját ellenben kissé lanyhának, hogy ne mondjam: nehézkessnek találtuk.

Kedden harmadszor adták „**Ádám és Évát**” Keleti Juliska felléptével.

Szerdán a színlapon hirdetett „Thurán Anna” helyett Kresz Irma betegsége folytán „**A páholy**” című bohózatot adták, ez idényben immár másodszer. Ez a reprise azért keltett nagyobb érdeklődést, mert a jelentékeny szerepváltozás miatt majdnem az újdonság ingerével hatott. Ágotai multkori szerepét, Lipóczyt, maga az igazgató vállalta el, míg Gabányi helyett, mint Csiz Pepi, Ágotai szerepelt. A változás nem mondható túlságosan szerencsésnek, mert sem Monory nem tudta, mindenképen sikertült és eredeti játéka dacára sem, Ágotainak bravuros alakítását velünk elfeledtetni, sem Ágotai nem volt képes Gabányinak multkori sikerét elhomályosítani. A többi közreműködőről újat nem mondhatok, legfeljebb azt említhetem meg, hogy Kresz Irma helyett Soltész Ferike lépett fel.

H i r e k.

Városi tisztviselőink fizetésrendezése. Városunk törvényhatósági bizottságának a városi tisztviselők fizetésemelése tárgyában hozott határozatát a belügyminiszter jóváhagyta és erre vonatkozó leirata le is érkezett.

Miniszteri kiküldött. A pénzügyminiszter a vármegyei kir. adóhivatalok megvizsgálására Szabó Károly miniszteri titkárt küldte ki, most egy zombori pénzügyigazgatósági biztos kíséretében a kir. adóhivatalok kezelését és ügymenetét vizsgálja.

Villanyvilágításunk ügye. A benyújtott ajánlatokra vonatkozó szakvélemény a m. kir. kereskedelmi miniszteriumtól leérkezvén, a további teendők megállapítása végett a villanyvilágítási bizottság folyó hó 11-én délután ülést tartott.

A miniszteri szakvélemény alapján a bizottság a gázgenerátor rendszerű berendezéseket elejtette, mivel a beruházások nagyobb költségei, a coaks ára, valamint a rendszer eddig ki nem próbáltsága ezen rendszer nem ajánlják.

A gőzberendezésre vonatkozó ajánlatok közül a szakvélemény szerint Ganz és társa ajánlata lévén a legkedvezőbb, a bizottság a tárgyalások fonalát ezen céggel felveszi és a szerződési tervezet megállapítása végett a további tárgyalásokra a cég meghatalmazottját is meghívja, hogy együttesen a még szülke-séges engedményeket megállapítván, a szerződés a közgyűlésnek elfogadás végett bemutatható legyen.

Igazságügyi palota Zomborban. Lukács pénzügyminiszter által a képviselőházban benyújtott 200 millió koronás kölcsön felvételére szóló törvényjavaslatban a beruházási tételek között benne van a Zomborban építendő igazságügyi palota költségvetése is.

Zombori szabad lyceum. Vasárnap november hó 16-án délután 4 órakor a városbába nagyteremben Barta Alajos mérnök tart előadást „A természet erők és annak tüneményeiről”. Az érdekesnek ígérkező előadásra felhívjuk közönségünk figyelmét.

Áthelyezés. Az igazságügyminiszter Grigár Róbert szegedi kerületi börtönigazgatót az állami fogházhoz helyezte át.

Áthelyezés. A m. kir. honvédelmi miniszter Fabry Bertalan m. kir. honvéd-főhadnagyot városunkból a Marosvásárhelyen állomásozó honvéd ezredhez helyezte át. A váratlan áthelyezés sajnálkozást keltett a tavozó ismerősei körében, mert Fabry főhadnagy általános kedveltségnek örvendett a társaságban. Ismerősei és tisztársai lakomát rendeznek tiszteletére.

Áthelyezés. Dózsa Antal zombori kir. törvényszéki fogház őrt — a szegedi kir. főügyész — hasonló minőségben a szabadkai kir. törvényszékhez helyezte át.

Anyakönyves kinevezés. A belügyminiszter a szabadkai anyakönyvi kerületbe Szigethy Kálmán szabadkai állami anyakönyvvezetői irnokot anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

A zentai tanárok a főispánhoz. Ismeretes az a páratlan jóindulat, a melylyel Latinovits Pál, vármegyei főispán minden magánfélnék ügyét elintézi, illetve elintézteti. A zentai főgymnasium tanári testületének is voltak gravmenjei. Ők is a főispánhoz fordultak, a ki maga részéről minden lehető megtevést az ügyeikben. A zentai tanári kar igaz halával fogadta a főispán atyai gondoskodását és egy szép, valamennyi tanár által aláírt feliratban köszönte azt meg.

A filharmonikusok köréből. A feloszlásnak induló filharmonikus-társulat által a folyó hó 8-án megtartott közgyűlés alkalmával kiküldött háromtagú bizottság ezuttal értesíti a tagokat, hogy a folytatólagos közgyűlés a hozott határozathoz képest e hó 16-án (vasárnap) d. u. 4 órakor fog a zeneiskola helyiségében megtartani.

Kafonai kitüntetés. A király őfelsége Schnafer János a Szabadkán állomásozó 86. cs. és kir. gyalogezredhez beosztott első osztályú számvevő őrmesternek harminc évi hű és buzgó szolgálata elismeréséül a koronás ezüst érdemkeresztet tüntette ki.

Tanítók gyűlése. A zomborvidéki r. k. tanító-egylet választmánya f. hó 20-án d. e. 10 órakor Zomborban, a központi fiú iskolában tartja rendes gyűlését. A gyűlés tárgyai: A jövő évi közgyűlés tárgysorozatának megállapítása. A kidolgozandó tételek kijelölése. Esetleges indítványok.

A délvidéki kivándorlási kongresszus végrehajtóbizottsága — mint Temesvárról jelentik — ülést tartott báró Ambrózy Gyula elnökle alatt. A kivándorlási mozgalmat állandóan figyelemmel kísérik s ahol szülke-séges, a bizottság közbelép. Elhatározták, hogy a délvidéki gazdasági és kulturális egyesületek állandó választmányát mielőbb megalakítják. Felírják a belügyminiszterhez, hogy a kivándorlásra csábító Misster cég hirdetéseit tiltsa el. Végül megkeresik a délvidéki köztörvényhatóságokat hogy a megyei gazdasági egyesületeket anyagilag támogassák, azokkal szorosabb kapcsolatot létesítsenek s lehetőleg ruházzák rájuk a vármegyei mezőgazdasági bizottságok teendőit.

Új templom. O-Becse róm. kath. hitközsége az alsóvárosban új templomot épít. Az építési költség 73,000 koronában van előirányozva.

Alapszabály jóváhagyás. A földmívelésügyi miniszter a bajai gyümölcsészeti egyesület módosított alapszabályait a jóváhagyási záradékkal ellátta.

Ingyenes kereskedelmi tanfolyam. A szabadkai kereskedelmi egyesület az idej től folyamán is ingyenes kereskedelmi tanfolyamot tart.

Eljegyzés. Inotai János újvidéki kórházi gondnok eljegyezte Rátvay Gizellát Újvidéken.

Ipari segély. A szegedi kereskedelmi és iparkamara a zentai iparos-segédék továbbképző szakrajztanfolyamának 100 kor. segélyt adományozott. Az évek óta fennálló tanfolyam szép eredménnyel működik.

Megeyi telefonhálózat. Grosz Hermann újvidéki gabonakereskedő a megyei telefonhálózat érdekében köriratot intézett vármegyénk és városaink országgyűlési képviselőihez. Kívánatos lenne, ha a képviselők e javaslatot támogatnák.

Katalin bál. A zombori iparos-íjjak önképző-egyesülete új helyiségében, a Szemes József-féle vendéglőben 1902. évi november hó 23-án vasárnap könyvtára javára dal, szavalat és felolvasással egybekötött zártkörű Katalin bált rendez. A bált megelőzőleg a következőket adják elő az egyesület tagjai: Bácskai Geografia. Humoros költemény Trischler Károlytól. Fölolvassa: Ujkéry Antal. Népdalok. Énekli Lancsárovi Teréz k. a. Ámor, mint végrehajtó. Dialog, előadják: Kovalovszky Berta k. a. és Hock János. Coriolán. Költemény Tarkányi Belától. Szavalja Ujkéry Antal. Magyar népdalok. Énekli Szam Lajos. Az iparos-íjjak önképző-egyesülete, mely derék hivatást tölt be ezen mulat-ság rendezése által, a befolyandó jövedelemből könyvtárát óhajtja gyarapítani és így megérdemli a közönség pártfogását annál is inkább, mert az egyesület az iparos-íjjak művelődésének szolgálatában áll.

Allami számvevőségek és pénztárak. A vármegyei számvevőségek, házi és árvapénztárak államosítása életbe léptetésére vonatkozó belügyminiszteri rendeletet lapunk más helyén méltatjuk. A rendeletet magát, közérdekű részeiben lapunk jövő számában fogjuk közölni.

Ösztöndíj. A cs. és kir. 4. hadtest-parancsnokság folyó hó 3-án kelt J. 7078. sz. rendeletével a magyarországi biboros primás alapítvány egy üresedett helyének betöltése végett a következő pályázati hirdetményt tette közzé: 1. Ezen alapítvány elnyerése, melynek évenkénti alapítványi díja 16 korona (tizenhat) 80 fillér és a melylyel az illető igény jogosult egyszer lesz jutalmazva, katonák (az őrmesteri rangtól lefelé) szegény árvái pályázhatnak. 2. Pályázó folyamodványát egy szegénységi, valamint egy orvosi bizonyítványval felszerelve, legkésőbb f. é. december hó 15-ig az itteni hadkiegészítő parancsnoksághoz nyújtsa be.

Szakirodalmi pályázat. A szegedi kereskedelmi és iparkamara, mint a magyar kereskedelmi és iparkamarák szakirodalmi alapjának kezelője 1000 korona díjat tűz ki a következő szakmunka megírására. A kereskedelem és a fogyasztási szövetkezetek. A pályaműben kifejtendő a kis és nagykereskedések, valamint a szövetkezetek egymás közt való viszonya és ennek a jövőben várható alakulása és eredménye. A jelítség levéllel ellátott pályamunkák 1903. évi május 15-ik napjáig küldendők be a kereskedelmi és iparkamarához Szegedre. A díj odaítélésére kiküldött bizottság a beérkező pályamunkákat tagjai közül választandó bírálóknak adja ki és azok írásos bírálati jelentése alapján az 1903. évi országos kamarai értekezletnek tesz előterjesztést a díj odaítélésére, megjegyezve, hogy a díj csak irodalmi becsül munkának ítéltet oda és hogy a díjazott munka egy éven belül való kiadásának joga és kötelezettsége a szakirodalmi alapot illeti.

Sajtópör. Dugovics Imre, a Bácskai Friss Ujság szerkesztője a „Mégsejtett főkapitány” cím alatt tavaly július 19-én cikket írt, melyben Mikuska Félix szabadkai polgárt, mert ennek fia az ottani főkapitányt megsértette, pénzhamisítónak nevezett. Mikuska ezért Dugovics Félix szerkesztőt ragalmazásért pörölte be s a sajtóbírósa a szerkesztőt becsületsértés vétségében büntőnek mondta ki, őt az enyhítő szakasz alkalmazása mellett 100 korona fő- és 50 korona melléktüntetésre, esetleg 5, illetve 3 napi elzárásra el is ítélte. Főlebbezés folytán a szegedi kir. ítélőtábla a büntetést 40 korona fő- és 20 korona melléktüntetésre és illetve 2 és 1 napi fogházbüntetésre szállította le. A kérdéses cikk más szabadkai lapban is jelent meg, de ugy ebben a lapban, mint a Bácskai Friss Ujságban a szerkesztő a sértést visszavonta, minél fogva a kir. kuria a benyújtott többrendbeli semmisségi panaszt Székely Ferenc koronagyűzész indítványára részben el- és részben visszautasította.

Halastó. Ada községében halastavat ásának a Budzsa barában. A hal okszerű tenyésztése jó jövedelmi gazdasági ágat képez, melyre Ada községe törekszik.

Szegényház Zentán. Zentán a városi szegényház megnyitása már csak napok kérdése. A napokban meg is érkezett a négy apáca, kiknek felügyeletére és kezelésére lesz a szegényház bízva. Sok miszeriától menekül meg — írja tudósítónk — a közlakosság, mert még a koldulásnál is vannak visszaélések és gyakran a támogatásra érdemes koldusok elől a méltatlanok balászták el az alalmazást. A szegény ház által megszünt nálunk a koldulás.

Uj lap. Szabadkán legközelebb agrárius irányú politikai napi lap fog megindulni. Főszerkesztője: Sziebenburger Károly lesz.

A vármegye és községek tisztikara. Karácson Gyula vármegyei alispán, kir. tanácsos kiadta Bács-Bodrog vármegye központi és járási tisztviselőiről, ügysegéd- és kezelő személyzetéről, a vármegyei községek és községi jegyzők beosztásait kitüntető kimutatást. A kimutatást Hoffmann Károly árvapénztári könyvelő állította össze pontosan. A kimutatást lapunk előfizetői a mai számmal kapják.

Országos vásár. Zentán folyó hó 16-án és 17-én országos vásár lesz, melyre vérszemes helyekről minden féle barom felbajtható.

Katonák vacsorája. A honvédelmi miniszter újabb ismét megjavította a katonai legénység ételmezését nagyon csekélylyel ugyan, de mégis valamivel. A rendelet szerinti 1903. évi január hó 1-től kezdve azokon a napokon, mikor vacsorára nem jár konzerv, minden ember 10 fillérrel több zsoldot fog kapni.

Merénylet a szülők ellen. A bajai Szent-János városrészen fölháborító eset történt. Ifju Kovács István édes apjának nem akarta megengedni, hogy az udvaron levő fát felvágja. Az öreg Kovács magyarázni kezdte, hogy ha fel nem vágják, elkorhad a fa. A fiu erre egy nehez dorongot kapott fel és azzal neki rontott az apjának, véresre verte és karjának felső szarát két helyen eltörte. Midőn édes apjával végzett, neki ment az öreg édes anyjának és addig verte, míg a tehetetlen öreg asszony össze nem roskadt. A szánalomra méltó öregeket a városi kórházban ápolják.

Nemesség. „Nemesség“ címen Budapesten lovag Tich Károly szerkesztésében egy csinos kiállítású lap jelenik meg. Első számának a tartalma a következő. A magyar nemesség. A pápai Krisztus-rend. Az Obrenovicok. Irta: Zarándy A. Gáspár okleveles főlevéltáros. Udvari méltóságok. Nemes hölgy-alapítványok. A demokratizmus és nemesség. Okmányhamisítók a középkorban. Műemlékeink fentartása. Heraldikai alapok. Udvari hírek. Vegyesek. — Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Ára egy évre 24 korona, félévre 12 korona. Szerkesztőség és kiadóhivatal Bpest. VIII. József-körút 36. szám.

Tolvaj feleség. A napokban Morvai Péter temerini lakos neje szül. Mavrak Karolin férje távollétében 471 korona pénzt, óra, gyűrű és egyéb tárgyakat összesen 710 korona értékben magához véve megszökött. A férj az esetet bejelentette az ottani rendőrségnek, kik egy csendőr járőrrel a férj kívánságára a nyomozást azonnal bevezették és sikerült az asszonyt elcsipni akkor — mikor éjjeli órákban a tárgyakkal együtt Temerin községből távozni akart; a tárgyakat hiány nélkül kiszolgáltatta — de férjéhez vissza menni nem volt hajlandó. Az esetet az ottani csendőrség az újvidéki kir. törvényszéknek feljelentette.

Rejtélyes gyilkosság. Ricsányi János 45 éves gazdag földbirtokost kedden hajnalban radonováci tanyáján átlőtt fejjel az ágyában halva találták. A vizsgálat annyit állapított meg, hogy az ismeretlen tettes közvetlen közelből lőtt az elhunytak a szájába, még pedig fickókkal megtöltött fegyverből. A szerencsétlen férfinak az egész feje szét van morzsolva. A nyomozás a legszélesebb mederbe folyik ugyan, de eddigelé minden eredmény nélkül.

A lopott csók. Fővárosi levelezőnk írja: K. Mihály tanárjelölt pompás jó kedvvel tért haza egy nyári éjszakán. A jó bor, vagy más hangulat okozta-e, elég az ahhoz, hogy a tanárjelölt egy kicsit megfeledkezett magáról és cselekedett a pillanat hatása alatt. Történt ugyanis, midőn éjfél tájban hazavetődött kerepesi-uti lakására, a lépcsőházban nagyobb társasággal került össze. A társaságot nem ismerte, de annak egyik tagja, egy bájos fiatal asszony mód nélkül megtetszett neki. Bolond ötlete támadt a tanárjelöltnek, aki mámoros fővel azt konstataálta magában, hogy ő nincs fából, kapta magát tehát és se szó, se beszéd, átölelte a szép asszonyt és — megcsókolta. A csók csattanására másik csattanás következett, amelyet az asszonyka férje osztogatott. Ebből támadt a közönséges elleni kihágás című lépcsőházi verekedés, ami miatt a tanárjelöltet törvény elé állították.

— Szánom, bánom a bűnömöt, de méltóztatassék tekintetbe venni, hogy mámoros voltam — felelte a tanárjelölt a bírónak.

A bíró tekintetbe is vette a körülményeket és mindössze 20 korona büntetéssel befejezte a pörpatvart.

Elfogott lókött. A csendőrség a napokban fogta el Meszáros Fekete Péter hírhedt csantavéri lóköttöt, ki most néhány suba ellopásával próbált szerencsét, de rajta vesztett. A szegedi csillag börtönbe internálták, mert még igen sok bűn van a rovására.

Házassági statisztika. A központi statisztikai hivatal szeptemberi jelentése szerint szeptemberben a magyar birodalomban 7849 házasságot kötöttek, amely számból Horvát Szlavonországra 786 házasság esik. Az idei szeptember kedvezőtlenebb volt a házasságkötésekre, mint a tavalyi, akkor ugyanis 758 pár kelt egybe. A 7081 házasságkötésből aránylagosan a legnagyobb rész a Tisza-Maros szögére esik, a legkisebb a Duna jobbpartjára. A vármegyék közül aránylag Torontál vármegyében kötöttek legtöbb házasságot, legkevesebbet Zala vármegyében. Városaink közül a házasságkötések számaránya tekintetében Temesvárá és Pancsováé az első, ahol 51, illetőleg 18 házasságot kötöttek, míg az utolsó helyre 17 házasságkötéssel Hódmezővásárhely került. Magyarországon szeptember hónapban 1018 vegyes házasságot kötöttek. A keresztény-zsidó házasságok száma 39, mely számból 20 esetben keresztény nőlegény vett el zsidóleányt, 19 esetben pedig keresztényleány lépett zsidó nőlegénnyel házasságra. Ezenkívül egy esetben izraelita vallású nőlegény felekezeten kívüli menyasszonyt kötött házasságot.

A „Vasárnapi Ujság“ november 9-iki száma 32 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „Székely Ferenc koronagyűző“ (arcképpel). Kenedi Gézától. — „Az utolsó“. Irta Hermann Ottó (Jankó János rajzaival). — Költemények: Mares Ödöntől és Gyöngyvértől. — Regénytár: „Pufók Jankó mint balvány“, Wels H. G. elbeszélése (képekkel). — „Piscsevics orosz tábornok vándorlái és kalandjai.“ Saját elbeszélése. Közli Huszár Imre (képekkel). — „Uj sirmelék a kerepesi-uti temetőben“ (képekkel). — „A macedoniai és ó-szerbiai forrongások“ (képekkel). Ivánovics Józseftől. — „A regösök“ (képekkel). — „Házépités Amerikában“. Dr. Bozók Kalmántól. — Biró Lajos „Uj-Guineáról“ (képekkel Biró Lajos eredeti fényképfelvételei után) Dr. Semayer Vilibáldtól. — „Paál László“ (arcképpel Munkácsy Mihály festménye után és képekkel Paál Lászlónak a „Nemzeti Szalonban“ elpusztult festményei után). — „A Nemzeti Szalon termei a november 3-iki tűz után“ (két kép). — Irodalom és művészet, Közintézetek és egyetemek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg stb. rendes hetirovatok. — A Vasárnapi Ujság előfizetési ára negyedévre 4 korona, a „Politikai Ujdonságokkal“ és „Világkrónikával“ együtt 6 korona. Megrendelhető a Franklin-társulat kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker. Egyetem-utca 4.) Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap“, legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre 2 kor. 40 fillér.

Borzasztó halál. Anisics György és Koleszár Mihály kupuzszi lakosok szomszédságban laknak. Mindegyiknek volt egy 3 éves leánykája és egy-egy öt éves fia. Hogy feleségeikkel nyugodtan végezhesék mezei munkájukat, gyermekeiket f. hó 10-én egy menyecske őrzetere birtok. Míg ez hat hónapos csecsemőjét gondozta, a két fiu gyújtót kerített a szobában, hátra mentek a pelyvásba — egy náddal körülvert felszerbe — hová előzőleg egy nyaláb szalmát hordtak és tüzet raktak. Amint az első láng föléscapott, kiszaladtak az udvarra s odaszóltak a két játszó leánykához: Nézzetek csak a pelyvásba, mit játszottunk! A két kis leány gyönyörködött a kis tűzben, körül is táncoltak, mire a felszer hátsó részébe kerültek. Ez idő alatt azonban tüzet fogott az ott felrakott pozderja és a leánykák előtt elzárta az utat az ajtó felé, mire szegénykék egy sarokban meghúzódtak s ott érte őket a borzasztó halál. Mire a felszer teteje leégett, a két ártatlan gyermek szenné égett. — De azért a községnek nem kell óvoda. A nyári menedékház 2 havi fentartása is csak összesen ötven koronába került volna két hónapra, de a képviselőtestület azt mondta, a község szegény, nem adhat annyit sem és így annak felállítása is abban maradt.

Szökött katonák. Két szökött katonát köröznek. Az egyik a pétervárad katonai börtönből több évre elítelt katonai fegyenc ismeretlen módon megszökött. A katonai parancsnokság a szélrózsa minden irányában megstüregyözte a rab személyleírását. Az újvidéki zászlóalj egy bakája is megszökött.

Cipők papirosból. A vargákra rossz idők jarnak. Egy élelmes amerikai kitalálta a módját annak, hogyan lehet papirosból jó és tartós cipőket készíteni. A papiros-ipar bámulatos tökéletességét bizonyítja ez az új találmány. A papiros cipőket egyáltalán nem lehet megkülönböztetni a bőrből készültéktől, s tartósságuk is csak olyan, mint ezeké. E mellett megvan az a nagy előnyük, hogy sokkal könnyebbek s jobban simulnak a lábhoz. A tyukszemek, ha a papiros cipők bordása általánossá lesz, teljesen el fognak tűnni az emberiség lábairól. Sokkal vékonyabbak is levén a bőrcipőknél, a lábat egy-két számmal kisebbnek is mutatják. Ez a körülmény valószínűleg legjobban fog hozzájárulni a papiros-cipők elterjedéséhez.

Felvilágosítás. Egy idő óta vásári lármával ugynevezett amerikai gyémánt utánzatokat ugy kínálják, mint e szakból a legfinomabbakat. Pedig ezen amerikai utánzatok teljesen értéktelen honi gyártmányok, melyek nem tartósak és rövid idő alatt elvesztik fényüket. Az ékszer utánzat terén a legszebb és legfinomabbak a párisi utánzatok, melyeket az ismert bécsi cég „a briliáns királynő párisi gyémánt utánzata“ állít ki (Bécs, Adler Gasse és I. Kärntnerstrasse.) Ezen raktár az egyedüli Bécsben. A „Briliáns királynő“ gyémánt utánzatai művészi metszéstük és meglepő és kitaró tűzük által pótolják az igazi gyémántot és kizárólag igazi fémjelzéssel ellátott aranyból és ezüstből van a foglalat. A cég teljes készséggel küldi meg szépen illusztrált árjegyzékét, melyben óriási választék van a legszebb karácsonyi ajándékokból.

A budapesti **Bogdány S.** osztályosrajegyelő cég mai hirdetését t. olvasóink különös figyelmébe ajánljuk. A cég mesés szerencséséről ismeretes, mert nála huzták ki a 602.000 koronás főnyereményt, két ízben 400.000 koronát, két ízben 200.000 koronát, két ízben 100.000 koronát és számos kisebb főnyereményt fizetett ki a cég ügyfeleinek.

NYILTTÉR. *)

Régi nemesi ügyekben szakszerű felvilágosítást ad a „Nemesség“ szerkesztősége Budapest, IV., Magyarutca 6.

*) Az e rovatban közlöttéért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy az évenként városunkba leendő **tirol-i káposztavágó** az idei évben nem jön. Helyette **Melcher Nándor** káposztavágó áll a közönség rendelkezésére. Jelentkezéseket elfogad:

MIKLÓSI VILMOS
vendéglős,

Hameder-féle ház, az óvónőképző átellenében.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

Az 1894. évi XII. t. c. végrehajtása tárgyában kiadott 48000/1894. számú földmivelésügyi miniszteri rendelet 107. §-a értelmében közzététetik, hogy a petrováci határban a réti földeken más határból eltévedt 12 éves sárga, két hátsó lábára kesely, hóka paripa bitangásban találtatott.

Felhivatik tulajdonos, hogy tulajdonjogát **folyó évi november hó 22-én délelőtt 9 óráig** a község elüljáróságánál igazolja, különben az e napon nyilvános árverésen el fog adatni.
Petrovác, 1902. november 11-én.

3—1 **Az elüljáróság.**

4359/kig. 1902. szám.

Pályázati hirdetmény.

Az eddigi pályázati kérvények fentartása mellett Plávna községében üresedésben levő irnoki állásra a pályázati határidőt **folyó évi december hó 15-éig** meghosszabbítom és felhívom a pályázókat, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket a fenti határnapra terjesszék be.

Az irnoki állással előleges havi részletekben fizetendő 600 korona készpénz járandóság van egybekötve.

Palánkán, 1902. október hó 31-én.

Zsigmond János,
tb. szolgabíró.

3—2

3830. szám.

1902.

Faeladási hirdetmény.

Az apatini m. kir. erdőhivatal kerületéhez tartozó alábbiakban felsorolt erdőterületeken álló fatömeg készletek tövön **tuskóirtási kötelezettség** mellett az apatini m. kir. erdőhivatal irodájában **1902. évi november hó 20-án délelőtt 9 órakor** megtartandó zárt írásbeli ajánlatok (melyek minden egyes vágásrészletre külön-külön borítékban az árverési nap délelőtti 10 óráig annál is inkább beadandók, mert később érkező, valamint feltételes, utó- és távirati ajánlatok figyelembe nem vétetnek) tárgyalásával kapcsolatos nyilvános szóbeli **alkutárgyaláson** fognak eladatni s p.:

1. Kolluthi alsó erdő A. t. o. II. v. s. 18. tag, 12. osztágbeli 30-2 holdas vágás fatömege becsára 42256 korona.

2. Bodr.-monostorszegi Susnyár erdő A. t. o. I. v. s. 6. tag, 56. osztágbeli 25-0 holdas I. számú vágás fatömege becsára 39621 korona.

3. Bodr.-monostorszegi Susnyár erdő A. t. o. I. v. s. 6. tag, 56. osztágbeli 25-0 holdas II. számú vágás fatömege becsára 39735 korona.

4. Csébi határerdő A. t. o. I. v. s. 3. tag, 12., 14. és 15. osztágbeli 28-9 holdas IV. számú vágás fatömege becsára 17831 kor.

5. Csébi határerdő A. t. o. I. v. s. 3. tag, 13. és 16. osztágbeli 24-6 holdas V. számú vágás fatömege becsára 16589 kor.

6. Csébi határerdő A. t. o. I. v. s. 3. tag, 11. osztágbeli 19-1 holdas VI. számú vágás fatömege becsára 8765 korona.

7. Csébi határerdő A. t. o. I. v. s. 3. tag, 10. és 11. osztágbeli 29-1 holdas VII. számú vágás fatömege becsára 11348 korona.

Kihasznlási időtartam 1903. évi december hó 31-ig.

Az árverési és szerződési feltételek az apatini m. kir. erdőhivatal és a bezdáni és palánkai m. kir. erdőgondnokságoknál a hivatalos órák alatt megtudhatók, ahol is a becsült fakészletre nézve felvilágosítás adatik.

Fentartom magamnak azt a jogot, hogy az alkutárgyalás alkalmával tett ajánlatok közt a megajánlott összeg nagyságára való tekintet nélkül szabadon választhassam elfogadásra azt, amelyet legmegfelelőbbnek talállok, vagy hogy az összes ajánlatokat visszautasíthassam.

Budapest, 1902. november hó 9-én.

M. kir. földmivelésügyi miniszter.

2748. szám.

tkvi 1902.

Árverési hirdetmény.

A hódásghai kir. járásbíró mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Weisz Gyula végrehajtonak Hoffmann Miklós végrehajtást szenvedő elleni 109 korona 60 fillér tökékövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék (a hódásghai kir. járásbíró) területén lévő, Bács községben fekvő, a bácsi 1287. sz. tkvi betétben A. I. 1—2. sorszám alatt foglalt 100., 101. hr. számú 82. ö. i. számú ház, udvar és kertből álló ingatlanokra 240 korona ezennel megállapított kikiáltási árban, továbbá a bácsi 1281. számú tkvi betétben A. I. 1. sorsz. alatt foglalt 99. hr. számú 96. ö. i. számú házból álló ingatlanra az árverést 2000 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1903. évi január hó 5. napján délután 2 órakor Bács községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 24 kor., 200 koronát készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törvényeikk 42 ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadéképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Hódásghon, a kir. járásbíró mint tkvi hatóságnál, 1902. évi október hó 17-én.

Szabó Imre,
kir. járásbíró.

5306. szám.

kig. 1902.

Pályázati hirdetmény.

A zombori járásba bekebelezett O-Szivac községben lemondás folytán üresedésbe jött s évi 800 korona fizetéssel javadalmazott irnoki állásra ezen-nel pályázatot nyitok.

Felhívom az állást elnyerni óhaj-tókat, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket **f. évi december hó hó 15-ig** nyujtsák be, mert a később érkezőket figyelembe venni nem fogom.

Zombor, 1902. november hó 3-án.

Tárczay,
főszolgabíró.

2—1

7434. szám.

kig. 1902.

Pályázati hirdetmény.

Hódásghai járáshoz tartozó Filipova községében lemondás folytán megüresedett segédjegyzői állásra ezennel pályázatot hirdetek; felhívom ezen állást elnyerni óhajtokat, hogy kellően felszerelt kérvényeiket **f. évi november hó 30-áig** hozzám annál is inkább nyujtsák be, mert a később érkezők figyelembe nem vétetnek.

Ezen állás javadalmazása évi 800 kor. fizetés és 80 kor. lakbér.

Német nyelvbeni jártasság megkivántatik.

Hódásghon, 1902. november 6-án.

Szemző Károly,
főszolgabíró.

3—1

9997. szám.

kig. 1902.

Pályázati hirdetmény.

Járásomhoz tartozó Turia községben üresedésbe jött 800 korona évi fizetéssel egybekötött községi irnoki állásra ezennel pályázatot nyitok és felhívom ezen állást elnyerni óhajtokat, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket hozzám **1902. évi november hó 25-éig** annál is inkább küldjék be, mivel a később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

A fizetés előleges havi részletekben a közpénztárból fizettetik ki.

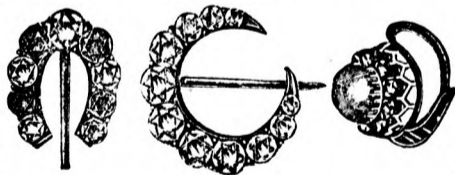
O-Becsén, 1902. november hó 4-én.

Dr. Balaton Gyula,
főszolgabíró.

P Á R I S I

GYÉMÁNT

és
GYÖNGYUTÁNZAT

VALÓDI ARANY és EZÜST FOGLALATBAN, felülmulja az eddig létező utánzatokat esodálatos fényük és maradandó tűzük által.

A P Á R I S I
„BRILLIÁNS KIRÁLYNŐ”
cég világhírű párisi

GYÉMÁNTUTÁNZATAI

moshatók és csak valódi arany és ezüst foglalathban készülnek és így épen olyanok, mint a valódi drága gyémántok.

Függők, gyűrűk, gyöngynyakék, hajtu a legfinomabb kivitelben és így nem tévesztendők össze az ugynevezett amerikai avagy más utánzatokkal.

Párisi gyémántutáztat raktára:

a BRILLIÁNS KIRÁLYNŐHÖZ

BÉCS, KÄRTNERSTRASSE 51.

a császári és királyi udvari opera átellenében.
Fióküzlet: I. Adlegasse 3. a Habsburg-kávéházzal szemben.

UI KÉPES ÁRJEGYZÉK INGYEN és BÉRMENYVE.

Az ó-becset alsóvárosi róm. kath. plébániai hivatalból.
231. szám.
1902.

Árlejtési hirdetmény.

O-Becse (Bács-Bodrog m.) róm. kath. hitközsége, mint kegyuraság, O-Becse-Alsóvárosban plébániatemplom építését határozván el, az ó-becsei r. kath. egyháztanács október hó 26-án hozott 2. számú határozatának értelmében ezennel közhírré teszem, hogy a 73.000, szóval betvenháromezer koronára előirányozott templom felépítésének biztosítására **f. évi december hó 9-én kedden délelőtt 10 órakor az ó-becsei városháza emeleti nagy tanácssteremben nyilvános árlejtés fog tartatni.**

Zárt ajánlatok is elfogadhatók, amelyek azonban az árlejtés megkezdéséig az ó-becsei alsóvárosi plébánosnál benyújtandók, mert a későbbben érkezettek figyelembe nem vétetnek. A zárt ajánlatok a szóbeli árlejtés után bontatnak fel.

Az árlejtésen minden magyar állampolgár részt vehet, aki az árlejtést vezető elnök kezébe az előirányozott vállalati összeg 10% át bantpénz gyanánt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban az árlejtés megkezdéséig leteszi.

Az érsekileg jóváhagyott tervet, költségvetést és feltételeket az érdeklődők f. évi november hó 9-étől kezdve az árlejtés napjáig bezárólag az ó-becsei alsóvárosi róm. kath. plébániai hivatalban (III. ker. magas-utca 12.) a hivatalos órák alatt: délelőtt 8-12 ig, délután 2-5-ig bármikor megtekinthetők.

Kelt O-Becsen, 1902. október hó 26-án.

Kovács Ferenc,

3-2 ó-becsei alsóvárosi plébános.

2207. szám.

kig. 1902.

Pályázati hirdetmény.

Veprovác községnél megüresedett gyalogrendőri állásra pályázat hirdetik s felhívtnak a pályázni kívánók, hogy okmányolt kérvényüket **folyó évi november hó 28-ig** alulírt község elüljáróságánál nyujtsák be.

Évi készpénz fizetés 480 korona havi utólagos részletekben, az egyenruházatot a rendőr sajátjából tartozik beszerezni, a felszerelést a község adja.

Veprovác, 1902. november 10 én.

3-1 **Az elüljáróság.**

Ház és földeladás.

Alulírott közhírré teszem, hogy az Esztergamy örökösök tulajdonát képező és a zombori 1706. számú betétben A. I. 1-2 sor. 3823, 3824. hr. és 107. öi. szám alatt foglalt és a zombori polgári kaszinó mellett levő 1403 □ ölnyi beltelkes ház melléképületeivel, továbbá a zombori 6367. és 6368. sz. betétekben A. I. 1-3 sor 9585/2., 9586/2., 9587/2. hr. illetve A. I. 1-2 sor 9585/3., 9586/3. és 9587/3. hr. számok alatt egy darabban a Sikaradulőben elfekvő legiobb minőségű 125 katasztrális hold szántóföld egészben, esetleg kisebb parcellákra is felosztva **szabadkézből eladó.**

Bővebb felvilágosítást nyujt

Sztrilich Béla

3-2 vármegyei aljegyző Zomborban.

6981. sz.

kig. 1902.

Pályázati hirdetmény.

Közhírré tétetik, hogy O-Becse községben elbocsajtás folytán megüresedett gyepmesteri állásra ezennel pályázat hirdetik. Fizetése évi 340 korona havi utólagos részletekben. Köteles a megválasztott az állategészségügyi törvény és szabályrendeletekben és utasításokban reá vonatkozó teendőket végezni, továbbá valamennyi községi és hitfelekezeti épületek árnyékszékeit és pücegödreit minden külön díjazás nélkül tisztán tartani, a kóborló kutyákat az utcákon és piactereken összefogdosni, a község vagy határában található dögöket a dögterre kiszállítani, a takonykórban vagy ragályos betegségben talált marhákat vagy lovakat lebunkózní.

Köteles a járvány idején az elüljáróság által reá utalt teendőket egy kétlovas kocsival teljesíteni s a községi és hitfelekezeti épületeket minden díj nélkül fertőtleníteni.

Köteles a magánosok árnyékszékeit is tisztítani, mely munkáért a gazda hektoliterenként 70 fillér díjat fizetni, azonkívül a szükséges világítást adni köteles. Jogában áll egy marha vagy ló dög kihurcolásáért 20 fillér díjat az illető gazdának felszámítani.

Megjegyeztetik, hogy a községből kocsin kiviendő dögökért egy fordulás után 60 fillért, a határban 1 korona 20 fillér fuvardíjat az állat tulajdonosával szemben felszámítani. A gyepmester által összefogdosott kóbor kutyák kiváltása alkalmával az illető tulajdonos által 40 fillér fizetendő; míg a marha vagy ló dög megnyuzásáért 1 kor. díjat tartozik a gazda fizetni.

Felhívtnak tehát mindazok, akik ezen állást elnyerni óhajtnák, hogy kellőleg felszerelt kérvényeiket **folyó évi november 30-ig** hozzánk annál inkább beadni el ne mulasztják, mert a később beérkező kérvények hivatalból visszautasítottatni fognak.

O-Becsen, 1902. november hó 1-én.

Mihály Sándor Urbaski István
jegyző. 2-2 bíró.

Akácfaából készült

szőlőkarók, kerékküllök, kerítés- és komlóoszlopok, gömbfa bognárok számára kaphatók

Wolf és Trostler

fakereskedőknél **Ujvidék** Duna-utca 7. sz. vagy örményutcai fateleptükön.

Általunk kifizetett főnyeremények

A m. kir.

OSZTÁLYSORSJATEK

november 20-án kezdődő HUZASARA

postafordultával küldünk szét sorsjegyeket az I-ső osztályhoz:

1/8 á K. 1.50	1/4 á K. 3.—	1/3 á K. 6.—	egész K. 12.—
---------------	--------------	--------------	---------------

Csakis nálunk kaphatók az annyira kedvelt

KIS SZAMOK:

1-től 300-ig.

A születési évszámok 1801-től 1900-ig és más SZERENCSE SZAMOK.

Az összeget postautalványon kérjük:

FŐVÁROSI SORSJEGYIRODA

BOGDÁNY S.

BUDAPEST, Sas-utca 23. I.

Telefon 14-41.

602.000 kor. a 240-es számra.

400.000 kor. a 11.119-es számra.

200.000 kor. a 25.534-es számra.

200.000 kor. a 46.006-os számra.

100.000 kor. a 79.559-es számra.

90.000 kor. a 2407-es számra.

40.000, 30.000 és sok más nagyobb nyeremény.

Párisi világiállitás 1900. „Grand Prix.“

Világhírű orosz karaván thea.

K и C

POPOFF TESTVÉREK

cs. és kir. udvari szállítók

MOSZKVA.

Iroda: BÉCS, VII/2. Breitegasse 9.

Kimérve minden hasonló finomabb üzletekben eredeti csomagokban kapható. 10-2

Védjegy törvényileg véltve.